

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Milana Lipovského a členov sudcov JUDr. Jána Mihala a JUDr. Jany Serbovej na neverejnom zasadnutí v Bratislave 10. júna 2009 v trestnej veci obvineného **P. M. a spol. pre prečin krádeže spolupáchateľstvom** podľa § 20, § 212 ods. 1 Tr. zák. a iné, vedenej na Okresnom súde v Starej Ľubovni pod sp. zn. 1 T 35/2008, o dovolení podanom obvineným P. M. proti rozsudku Okresného súdu v Starej Ľubovni z 30. apríla 2008, č. k. 1 T 35/2008 – 128, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného P. M. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu v Starej Ľubovni z 30. apríla 2008, č. k. 1 T 35/2008 – 128, obvinený P. M. bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 212 ods. 1 Tr. zák. a zločinu poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia spolupáchateľstvom podľa § 20, § 286 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe, že

po vzájomnej dohode s jeho bratom J. M. pri ceste medzi Podolíncom a Lomničkou poškodili verejnú telefónnu sieť akciovej spoločnosti (., a to tak, že J. M. vyliezol na stĺp telefónneho vedenia, s nožom prerezal kábel, v dôsledku čoho došlo k prerušeniu telefónnej siete v obci Lomnička; kábel potom spolu strhli dole, na ďalšom mieste J. M. tento opäť prerezal a 70 m kábla odtiahli do svojho bydliska v obci Lomnička, čím spôsobili A. škodu 16 173 slovenských korún.

Obvinenému P. M. okresný súd podľa § 286 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 36 písm. l/, § 38 ods. 2, ods. 3, § 39 ods. 4, § 41 ods. 1 Tr. zák., uložil trest odňatia slobody na tridsaťdva

mesiacov a na jeho výkon tohto podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Rozsudok okresného súdu nadobudol právoplatnosť 30. apríla 2008.

Obvinený P. M. vlastným písomným podaním, ktorý bol doručený Okresnému súdu v Starej Ľubovni 11. júna 2008, podal proti rozsudku súdu prvého stupňa dovolanie, v ktorom uviedol, že na hlavnom pojednávaní bolo porušené jeho právo na obhajobu, lebo mu nebol určený obhajca, resp. nebola mu daná možnosť sa obhajovať; vyslovil názor, že týmto bol daný dôvod jeho dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Okresný súd vec predložil Najvyššiemu súdu ako súdu dovolaciemu (§ 377 Tr. por.), ktorý však zistil, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Vo veci bol prokurátorom podaný návrh na schválenie dohody o vine a treste s obvineným P. M.. Okresný súd na verejnom zasadnutí si vypočul vyjadrenia tohto obvineného na otázky jemu položené v súlade s ustanovením § 333 ods. 4 Tr. por. a v rozsahu tam určenom; na tomto základe považujúc predloženú dohodu o vine a treste za zákonnú, primeranú a spravodlivú, túto schválil a potvrdil rozsudkom v súlade s ustanovením § 334 ods. 4 Tr. por. Proti takému rozsudku odvolanie nie je prípustné a dovolanie len v rozsahu stanovenom v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. (§ 334 ods. 4 Tr. por.); rozsudok okresného súdu nadobudol právoplatnosť dňom jeho vyhlásenia (§ 334 ods. 5 Tr. por.).

Uvedený dôvod dovolania by mal základ v tom, že napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa zásadným spôsobom bolo porušené právo (obvineného) na obhajobu. Obvinený P. M. v rozhodovanej veci súhlasil s dohodou o vine a treste, čo prezentoval svojimi kladnými odpoveďami na otázky položené mu súdom na verejnom zasadnutí; je možné konštatovať, že išlo o prejav jeho slobodnej vôle, pričom bol tiež poučený o aspektoch a následkoch jeho vyhlásenia.

V rozhodovanej veci obvinený P. M. síce konal bez obhajcu, ale v nej dôvod povinnej obhajoby nie je daný (§ 37 Tr. por.). Obvinenému teda v súlade so zákonom nebol obhajca ustanovený a on sám si tohto nezvolil; konaniu bez súčinnosti obvineného s obhajcom teda nebránila žiadna procesná prekážka.

Najvyšší súd na tomto základe konštatuje, že možnosti obhajoby obvineného P. M. neboli nelegálne porušené a už vôbec nie zásadným spôsobom, a preto tvrdený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. evidentne neexistuje.

Najvyšší súd na margo uvádza, že rozsudkom Okresného súdu v Starej Ľubovni z 30. apríla 2008, č. k. 1 T 35/2008 – 131, za spáchanie už uvedeného zločinu a prečinu bol odsúdený tiež obvinený J. M. ako spolupáchateľ obvineného P. M.. Dovolanie obvineného J. M. proti spomínanému rozsudku súdu prvého stupňa bolo uznesením Najvyššieho súdu z 22. apríla 2009, sp. zn. 3 Tdo 16/2009, odmietnuté.

Obvinený P. M. dovolanie podal sám, hoci je podmienkou tohto mimoriadneho opravného prostriedku podľa § 373 Tr. por., že tento sa môže podať len prostredníctvom obhajcu, ktorý obvineného v konaní o dovolaní zastupuje. Už okresný súd obvineného P. M. o tomto osobitne poučil a upozornil ho na danú problematiku listom, ktorý bol mu doručil 24. júna 2008; obvinený v stanovenej lehote (a vlastne doteraz) na túto situáciu nijako nereagoval, a preto okresný súd po uplynutí stanovenej lehoty vec predložil na rozhodnutie aj bez splnenia uvedenej podmienky dovolania obvineným. Najvyšší súd s prihliadnutím na konštatovaný stav a aj vzhľadom na jasnosť celého prípadu preto dospel k záveru, že postup podľa § 379 ods. 1 Tr. por. by nebol adekvátny.

Najvyšší súd preto po zvážení všetkých okolností prípadu na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného P. M. podané proti rozsudku Okresného súdu v Starej Ľubovni z 30. apríla 2008, č. k. 1 T 35/2008 – 128, podľa § 382 písm. d/ Tr. por. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 10. júna 2009

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová